

Santa Fe del Penedès, 9 de febrer de 2009.

Acomiadament de l'alcalde de Santa Fe,
en Marcel Surià i Raventós

Bona nit a tothom,

Primer de tot vull agrair la vostra presència aquí en un dia molt especial per a mi. Us haig de dir que avui estic content, tot i la pena que em suposa deixar l'alcaldia i la implicació que hi he posat en aquests quasi 6 anys. Vaig començar en el compromís social celebrant el 75è aniversari del Centre Agrícola de Sant Pau, formant part de la Junta, l'any 1989 i acabaré tot just després de celebrar el 50è del CCR. Són 20 anys d'implicació en els afers públics, sempre amb una voluntat ferma de servei a la comunitat.

I també estic content per què el meu grup municipal ha respost positivament davant d'aquesta situació difícil. A tots doncs, moltes gràcies. Us demano que ajudeu el que serà nou alcalde, el Jordi Bosch, i a tot el nou equip de govern, a tirar endavant. Un cop més, en moments difícils, surt allò millor de moltes persones.

El Jordi és una persona treballadora i responsable, sensible i perseverant. Ha après del món de l'esport i del treball de la terra, uns magnífics mestres. Sabrà fer front als reptes de present i de futur. Hem treballat conjuntament amb l'equip de govern per aconseguir per Santa Fe uns projectes de qualitat: l'assentament i millora dels Pins, el Sender per la riera, la pavimentació de la Plaça Catalunya, el reasfaltat dels carrers i la renovació de la xarxa d'aigua urbana. I properament, la climatització de la Sala del Centre Cívic i l'ambiciós projecte als Pins d'un nou Magatzem municipal i la nova Pallissa -Taller per les entitats i Aula de Natura-.

Jordi, és bo assumir responsabilitats. Estimar és un risc, un esforç que no sempre acaba bé, però cal assumir el risc. La vida s'ha de valorar per la intensitat amb què es viu, no per la durada que té.

DURANT aquests anys he après una sèrie de valors que us ofereixo com un regal:

- La veritat i la pau no s'aconsegueixen lluitant, sinó estimant i agraint.
- S'aprèn solament després de fer, no abans.
- La pitjor decisió és no decidir per por d'equivocar-nos. Per què ignorem que qualsevol error, que tot dolor, és també una oportunitat per millorar.
- He comprovat que l'essencial no és allò que ens passa, sinó l'actitud amb què ho afrontem.
- Perquè vivim si no per fer més fàcil la vida dels altres?
- Per ser feliç cal perdonar i oblidar de veritat totes les injustícies de que has sigut víctima.
- No es bo castigar-se pensant com hauries d'haver fet les coses. És millor reconèixer els errors i penedir-se quan calgui.

He lluitat pel bé de les persones i penso continuar fent-ho. He contribuït també a millorar el nostre entorn.

Crec que la vida (com diu Francesc Torralba) aniria millor si recuperéssim la saviesa dels infants, aquella capacitat que tenen d'enemistar-se i de fer les paus ràpidament, de demanar perdó i de concedir-lo amb generositat. Perdonar no és oblidar. Superar la tendència a respondre amb la mateixa moneda no és una tasca fàcil.

NO VULL TENIR gens de ressentiment per les actituds que han volgut fer-me mal. No sé què pot motivar algú a fer públic uns informes i a declarar contra mi explicant coses personals a un periodista, abans que es produeixi el procediment judicial. Potser per la satisfacció de la meva dimissió?

US FAIG UN PREC. No accepteu mai més que un regidor mostri tanta falta de respecte a l'alcalde en un Ple, amb una agressivitat verbal i uns atacs personals inacceptables. Un regidor, per més que representi el 41 %, no pot dir a l'alcalde en un Ple que si fos advocat el posaria a la presó. Estic content de pensar que tenint motius suficients, jo no l'he denunciat.

PERMETEU-ME UNA MICA D'HISTÒRIA: El meu mandat com alcalde ha sigut el primer a Santa Fe amb dos grups municipals. La legislatura del 2003 va començar amb el canvi de govern a la Generalitat, quan estàvem negociant la financiació del 100 % del cost del Consultori Mèdic, obra que es va poder fer gràcies a les famoses NNSS. Va ser la primera prova de foc, ja que l'oposició ens demanava aturar les obres – com han fet també amb l'obra dels Pins – posant en perill la subvenció i malmetent un pacte beneficiós per Santa Fe entre la família de la Rectoria, el CCR i l'Ajuntament, pacte pel qual vaig treballar molt i durant molt de temps. Mai vaig fer públic que una de les parts incomplia el conveni al cedir-nos un terreny hipotecat, es va acordar que s'arrangés per què l'important era no perdre aquella oportunitat històrica.

SEMPRE he sigut partidari de fer amb el que es té el millor possible. Les NNSS es podien anar canviant amb el temps. Per això vaig treballar de valent per tirar endavant una zona industrial que aportés riquesa i feina per Santa Fe. Amb l'oposició en contra, vàrem voler canviar les NNSS per posar-hi 7 empreses enlloc d'una que permetia les NNSS. I Urbanisme ens va posar tantes traves que va ser impossible canviar-ho.

A mitjans del 2007, després de guanyar les segones eleccions municipals, teníem sobre la taula el projecte de reparcelació de la Unitat d'Actuació La Carrerada, on l'Ajuntament passava a ser propietari de diverses parcel·les (destinades a promoció per joves o gent del poble), i un espai per una Escola Nova. Aquest projecte va ser aturat per la sentència contrària a les NNSS a finals d'any. Sentència promoguda per l'oposició. I aleshores ens quedem sense sòl urbà, sense zona industrial, sense escola nova i sense uns ingressos per IBI molt necessaris.

El temps ha demostrat que no era factible ni el 2003 ni el 2007 fer en un any tot el creixement desmesurat que deia l'oposició i que tanta alarma social va causar. Però això ara no serveix de res. Ara cal posar l'esforç necessari per tenir un nou POUM que torni la normalitat urbanística a Santa Fe, millorant allò que sigui millorable i possible.

I PER ACABAR, DONO LES GRÀCIES:

- A LA MEVA FAMÍLIA I ALS AMICS, QUE M'HAN AJUDAT MOLT.
- A tots els veïns, als companys regidors que m'han acompanyat aquests anys.
- Al personal de l'Ajuntament: la Mª Rosa, el Juli, el Jaume, el Josep Ventura (veus Josep, encara plego jo abans), la Isabel Rabal (arquitecta municipal), el Pau Miret (enginyer Tècnic), la Paqui, els mestres de l'escola i de la Llar d'Infants (l'Alba i la Susanna), la Susanna Caralt (pel servei de guàrdia), la Isabel Baqués (del menjador), la Marta Aymerich (dinamitzadora de la gent gran).
- A les entitats del poble i als seus representants: AMPA, CCR, Colla del Parellot, Diables infantils, Panderetes. Al grup musical Adagio, al grup de teatre i al Sta Fe's grup, als Amics de la Carrossa i la secció de Caminades. A les directores i monitors dels Casals d'estiu.
- Al mossèn Julià (acs), al mossèn Joan Manuel, al mossèn Albert i al mossèn Ferran Bueno.
- A l'Isidre Vallès per la seva valuosa tasca a l'església i amb l'orgue.

- Als Mossos d'Esquadra per la seva atenció i consideració. Als Bombers per la seva col·laboració. I als mitjans de comunicació per la tasca divulgativa.
- Als alcaldes de la comarca i als consellers comarcals, en especial al President Francesc Olivella i als companys de tots els partits polítics.
- Als que treballen per la Vegueria Penedès i pels que defensen els drets dels pobles, entre ells el poble sahrauí i el tibetà.

A tothom, moltes gràcies i que tingueu molta sort.

Una forta abraçada.

Marcel Surià i Raventós
77289137Y